

Predrag Lasica

NEVESTA

Kapije zivota skripe
Cuje li neko
O daj da mi dodje
Dosta sam ceko

Da muziku puste
I poljubci pljuste
Zagrljaji e hapse
Njeno telo da je novac
I njime da me caste

Dok sviram dusom
da uveselim nebo
Pevam srcem za tebe
I dok ti haljinu svlacim
Kao koru sa breze

Pusti kosu kao slapove lave
i tvoje grudi izbaci
I uz moje telo pridji
Da osetim da li me laze

ZAGRLJAJ JEDAN
VREDI PISMA
STAROG VEKOVA DVESTA
KADA SE LJUBAV KRILA
NIJE SMELA DA ZUCNE
NEVESTA

NEKADA SU GORELE ZENE
I RECI ..

SU BILE MUCNE
NISU VOLETI SMELE
VREME KADA POLJUBCI BEZE

I bio je greh pokazati lice
A vestica je bila svaka
A hiljade sludjenih cuti
Samo groblja
i od ptica
svraka

Vreme zamkova i jarkova
podivljalih konja i kuge
Plamenih lopti
i katapulta
Oni koji se usude da vole
Njih pogube
I zapuse usta

Vreme magova vila i maceva
Kada niko nikoga ne ceka
Zivot vreda koliko vasi
I to ubija coveka

A imali su lek, samo ljubi
i pusti da to traje
Samo pusti...
Neke vile su pokusale

Ljubav pisana
bila je brisana
Ljubav skrivana je mucena i vristala
Ljubav nezna
a niko je ne zna
o cemu je pricala

Vreme Artura kralja
Krv i cojstvo i strele
Vreme metala i misica
I ljubavi dvesta I sve beze

Za ljubav se gubila glava
Ko sa djavolom spava
prorocanstva
SVAKA POSECENA GLAVA
BICE RUZA ISKLIJALA